

Decimus quartus

XXIII

gnificat penā t'palē: nix q̄ desup cadit significat penā eternā: q̄ a deo inuicti p'cōribus cū dicet. H̄te maledicti r̄e. Math. xxv. vñ Job. xxvij. cū vir̄ p'na stilla sermonū eius audierimus q̄s poterit tonitruū magnitudinis ei⁹ intueri p'na stilla est p'ns pena: tonitruū est ista futura ⁊ ppter h̄ dicit Lu. xiiij. ne terreamini ab his q̄ occidunt corp⁹: ⁊ post h̄ nō bñt ampli⁹ q̄d fa. timete eū q̄ postq̄ occiderit habet peatē mittere in gebēnā: h̄ timebat Job. q̄ dicit. xxi. Semper q̄si tumētes fluct⁹ sup me dñi timui: ⁊ p'odus ei⁹ serre nō portā. Blo. tumētes fluctus extremā peatē dicit: q̄n̄ p'motis oibus elemētis supnus iudex venies finē oim apportabit: quā sc̄ti q̄dīcē expaescunt: ⁊ p'odus eius serre nō portū: q̄z qui extēmi iudicij adūcēum intēta mēte p'siderat p'fecto videt q̄ tantus pauor imminet quantus nō solum tunc videre: s̄ ⁊ tunc p'uidere p'mescit.

Cqm̄ dñs in generatiōe iusta est: cōsilium inopis cōfudisti: qm̄ dñs spes eius est.

Cqm̄ dñs in ḡnatiōe hic vt p'diximus p'ingit illi q̄d p'di cū nōne cognoscet r̄c. s. qm̄ dñs in ḡnatiōe iusta est: ḡnatiō iusta est ḡnatiō iustor̄: h̄ ḡnatiō querētū dñm que. fa. dei ia. q̄ nō ex sanguinib⁹ necq̄ ex volūtate carnis: s̄ ex deo nati sunt: in hac ḡnatiōe est dñs in p'nti p' inhabitante grātiā: ⁊ erit in futuro p' supabundātē gloriā ⁊ h̄ coḡrēt reprobi q̄n̄ in damnatiōe sua dicit: vt d̄ Sap. v. nos insensati vitā illoz estimabam⁹ insaniā ⁊ finē illoz sine honore: ecce quo p'putati sunt inter filios dei ⁊ inter sc̄tōs sors illoz est (consilium inopis confudiſtis tē) istud bodie multis p' dīci inops iste xp̄s est de q̄. ii. Cor. viij. Sc̄itis gratiā dñi nr̄i iesi xp̄i qm̄ ppter nos egen⁹ fac⁹ est: cum esset diuesvt illi inopiyos diuites effec̄tis bñi⁹. Consilium est amplecti voluntariā paupertatē Math. xxv. Vade ⁊ vende oia q̄ bes tē. ⁊ veni sequere me: consilium istud multi p'fundūt q̄ ei ac̄hescere nolunt dicētes nō tememur ad: consilium vez est s̄ nibilomin⁹ dedecus magnū dñi faciunt q̄ de celo deſcedit in cenō carceris bñi⁹ vt ei consilium daret quō citius ⁊ secūrius ad patriā remearēt s̄ ipsi migrati tanti bñficii consilium ei⁹ sperniunt q̄ sunt autē illi q̄ h̄ p'cipue faciūt ipsemēt xp̄c dicit Lu. viij. audiēs ois p'pls ⁊ publicani iustificauerunt deūz baptizati baptismo iobānis. pharisei autē ⁊ legispiti consilium dei spauerunt iñ semetipso nō baptizati baptismo iobānis p' baptismū iobānis significat ingressus religio. nis: p'pls autē ⁊ publicani. i. clericī minoris sc̄i ⁊ p'ctōres illi consilium dei faciunt: s̄ pharisei ⁊ legispiti. i. illi q̄ sunt alioz tulū austere vite q̄bus videb̄t q̄ in bono statu sint ⁊ illi q̄ bñt sciam diuine scripture dispuatēt q̄ nō temen ad consilium ⁊ ita te vita ⁊ sc̄ia sua p'sumētes consilium dei sperniūt: q̄ vir de h̄ sermonē audire volunt ⁊ q̄ nullo mō consilium vñi⁹ xp̄i p'terirēt consilium xp̄i futuroz bonoz p'cēnunt. vñ p̄. Cū magno p'cēdere dicit h̄ eos consilium altissimi irritauerūt vota al tissimi vñ bñi⁹ bic eis: q̄ p'ntes p'bendas plus q̄ futuras ap'petunt. vñ bñi⁹ p̄. cū dixit (consilium inopis confudiſtis) adūnit p̄ (qm̄ dñs spes eius est) spes vñ cor magis est in pecunie thesauris h̄ qd̄ p'cipie apls. j. ad Lbi. vi. Divitib⁹ bñi⁹ seculi p'cipie nō sblime sapere: nec sperare iñ incerto diuinitaz s̄ in deo viuo q̄ p'stat nob̄ oia: bñ nolunt ec̄e discipuli dñi q̄ p'otifer est futuroz bonoz: s̄ volum ec̄e discipuli moysi q̄ dat p'ntia vñ dicūt cū phariseis Job. t. Tu discipul⁹ illi⁹ sis: nos discipuli moysi sum⁹: vñ Ero. xx. dicūt ad moysen loquere tu nobis ⁊ audiēmus p'mittendo t'palia non lo quāt nobis dñs. s. cōfusando paupertatem.

Quis dabit ex syon salutare isrl̄: cū auerterit dñs captiuitatē plebis sue: exultabit iacob ⁊ letabit isrl̄.

Allegorice

Cercia p̄s otinuovos o' iudei p'cēlīstis cū q̄ tñvenerat ut saluaret vos ⁊ in fine vos saluabit: ⁊ h̄ est (q̄s) ali⁹ bñz rens (ex syon dabit salutē isrl̄) q̄. d. nullus ⁊ est: h̄ dictio israel gentiū casus vel datiu: p̄ h̄ qd̄ dabit iuuuit q̄ conū gre fuit incarnatio (ex syon). i. ex iudeis Rom. iiiij. Salus ex iudeis est qd̄ quidē erat (cū auerterit dñs captiuitatē plebisue). i. cū dyabolū captiuauerit ⁊ dānauerit. s. in fine vñdi (⁊ tunc exultabit iacob ⁊ letabit isrl̄) qd̄ idē ē vñ ex

ultabit exterius letabit̄ interius bic est manifesta p'phetia de p'uersione iudeoz: de q̄ Esa. x. Si fuerit p'pls me⁹ isrl̄ q̄ si barena reliq̄ p'uerent̄ ex eo: p̄ iacob significant̄ actiū p̄ isrl̄ p'cēplatiū: vel p̄ iacob stat⁹ vñc: p̄ iiri stat⁹ patrī: in via cū op̄ter luctari in patria videb̄t de⁹ nō p̄ speculū et in enigmate s̄ facie ad fa. j. Cor. viij. ⁊ bñ p'us dicit iacob ⁊ post addit isrl̄: sicut ⁊ p'archa: p̄ vocat⁹ est iacob post modū isrl̄: q̄ nō erit isrl̄ qui p'us nō fuerit iacob. ij. Ibi. ij. Nō coronabit̄ nisi qui legitime certauerit Act. xij. Per tribulatōes oportet nos intrare in regnum dei.

Psalmus XIII

Ps. 14

Domine quis habitabit Titulus. Ps. David titulus p̄s in p'cedētī p̄s. In fine egit de p'uersio ne iudeoz q̄ cū fiet: h̄ebit ecclia vnitatē p'fectā: ⁊ iō in h̄ p̄. agit de vnitatē ecclie militantis q̄ significat p̄ tabernaculū: ⁊ de rege ecclie triūphatis q̄ videb̄t p̄ monte. Itē q̄ in p'cedētī p̄. egit de apte malis vñc anti p̄ he reticis ⁊ iudeis: q̄ sunt multi occulti mali q̄ se reputat̄ bo nos ⁊ oñdūt: ⁊ sic nescit q̄s ad hāc vnitatē p'tineat: ⁊ ad illā quietē p'ueniat cū grana adhuc mixta sint cum paleis iō p'pheta q̄sacerdos stan̄s an̄ p'cīatorū. In pte p'ma q̄rit q̄sbitet in hac vnitatē ⁊ q̄sreq̄escat in illa rege. In sc̄da pte ponit r̄sum: ibi (qui ingrediēt̄) querit ergo sic.

Bñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescat in monte sancto tuo.

Cō dñe q̄ potēs es q̄s habitabit tē). i. in p'nti ecclia in q̄ militat̄ p̄ mūdū: h̄ carnē: h̄ dyabolū Job. viij. Militia est bōis sup terrā: vñ ⁊ d̄ ecclia militis in q̄ etiā sicut in tabernaculo sumūs arma p̄ istos hostes. i. sacra de q̄bus armis d̄. ii. Cor. x. Arma militis n̄e nō sunt carnalia: s̄ pōtēa dñi ad destructionē oim munitionū: de h̄ tab. Apoc. xij. Ecce tabernaculū dei cū bōibus t̄ bitabit cū eis (tuo) dicit ad diuām tabernaculi maloz: de q̄ Job. viij. Tabernaculū impior̄ nō s̄bsistet qd̄ sic exponit Greg. dñi vite si ḡtēs amatores studiose in p'ntib⁹ p'stituit̄: repēte ad etiā supplicia p'rabunt̄: d̄ etiā ecclia p'ns tabernaculū p'p̄tē h̄ qd̄ sicut q̄n̄ aliq̄s est in tabernaculo interponit̄ velamē inter ipm̄ ⁊ sole: sic in ecclia militate q̄sticūng: sic h̄o p'cēplatoz sp̄ in ipm̄ ⁊ vez sole interponit̄ aliqd̄ mediu: vñ illud. i. Cor. xij. Nunc videm⁹ p̄ speculuz ⁊ in enigmate post h'crationē tabernaculi. i. post exercitū ecclie militat̄ erit q̄s in ecclia triūphate vñ post qd̄m (Quis habitabit in tabernaculo) q̄rit (q̄sreq̄escet in monte sancto tuo) i. in supna irlin: de q̄ rege Job. xxvij. Requies mēle tue erit plena pinguedie ⁊ ordine l̄re: p̄ dicit (habitabit) ⁊ postmodū (req̄escet) in patria cū erit habitatio ⁊ req̄es: in via autē est h'catio ⁊ nō req̄es s̄ p'secutio. Juxta illud. ij. Lbi. iiiij. D̄s q̄ pievolūt viuere in xp̄o p'secutionē patient̄ (in mōte) eterna bñtido d̄ mōs: q̄ bñ munita ē p̄ hostes: ⁊ q̄ nibil interponit̄ int̄ ipsam ⁊ vez sole: ⁊ q̄ mōs eleuat̄ a terra ⁊ de terra ⁊ sup trā: ita ista bñtido sup vitā istā ē: s̄ oportet q̄ h̄o me reat̄ cā in hac vita: de isto mōte d̄ Esa. Erubescet luna ⁊ p'fundet sol cū regnauerit dñs. s. p'secto cū suis q̄ erūt ibi ī corpe ⁊ tāia: erubescet luna. i. cupidus ⁊ p'fundet sol. i. gloriosus (sc̄tō). i. p'sirmato (tuo) q̄z totūz dñs a tua grā est. Notādū autē multiplex est tabernaculū ⁊ de q̄libet pōt̄ le gi qd̄ d̄ bic d̄ tabernaculū synagogā: vñ Ero. xxv. Fac̄ es tabernaculū iuxta exēplar ei⁹ qd̄ tibi ī mōte mōstratū est (t̄ q̄s habitabit) in eo. q̄. d. difficile est: vñ Act. xv. hoc est onus qd̄ neq̄ nos neq̄ p'ies nr̄i por. pof. ⁊ sicut tabernaculū dñs ducit de loco ad locū ita sacerdotiū trāslatū est. Itē tabernaculū d̄ p'ua dom̄ (⁊ q̄s habitabit tē). q̄. d. null⁹: oēs em̄ querūt palatia Heb. vij. Abraā morat̄ est in era repromissiōis ī casulis h̄tādo nō inueniunt̄ palatia p'riachaz aut p'phetaz s̄ maloz: vñ rome inueni palatii Quidūt̄ neronis ⁊ hui⁹ tyrānor̄ ⁊ lecator̄: vñ Diere. triij. de iecho mā q̄ dicit. Edificabo mibi domū latā ⁊ cenac̄a spacioza tē. Itē tabernaculū d̄ brāgo Ecli. xxij. ⁊ q̄ creauit me requeit̄ ī tabernaculo meo (q̄sbita. tē) q̄. d. solus xp̄s carne d̄ ipa sumēdo Eze. xluij. Porta h̄ clausa erit ⁊ apieſ

Mota q̄ multiplex ē tabernaculū.

Psalms

t vir nō transibit p eam: qm̄ dñs deus iſrl ingressus est p eam eriq̄ clausa principi princeps ipse sedebit vel (quis habitabit) de ea cōfitendo t spem sua in ea totam ponendo bēt̄s Bern̄. ille beata virgo laudes tuas sileat q̄ te fideliter inuocat̄ sensit in suis necessitatib⁹ defuisse. In b tabernaculo debemus habitare qm̄ pluvia tētātōis imminet Prover. vi. Conficit in ea cor viri sui. Item taber. dī corpus rpi. Ps. In sole posuit tabernaculū suum. i. in ardoce passionis (t q̄s habitabit) p dignā t iugē passionis recordationē t imitationē Can. ii. Ueni amica mea in foraminibus petre i cauerna maccerie Isa. ii. Ingredere in petram t abscondere in fossa humo a facie timoris dñi. v. Cor. iii. Sem̄ mortificationē iſeu in corpe vro circūrentes. Item tabernaculū dei dī corpus nrm. i. Cor. vi. Un nescatis qm̄ mēbra vra templū sunt spūssanci qui in vobis est Deb. xiiij. Habemus altare de q̄ nō habet edere qui tabernaculo deferunt (t quis habitabit) in eo pside rando infirmitatē t fragilitatē suā Naū. vi. Intra in lumen t calca t subigens tene laterē qd̄ tūc sit qm̄ cogit carne seruire spūi. Item taber. dī pscia bois. Ps. Sanctificauit tabernaculū suū altissimus (t quis habitabit) p cōfice frequente discussionē Iud. v. Bñdicta iael in tabernaculo suo. Iael interpretat̄ expectas dñi: b est fidelis aia q̄ oia pñtia ptemnes solū dñi expectat t est bñdicta in tabernaculo pscie sue: q̄r ois gloria eius ab intus s paucivolum ibi habitare: vñ Seneca. Nullus est cui nō sit saut̄ esse cū alio q̄s secū. Itē tabernaculū dī pñs ecclēsia ut supra expositū ē t dī b prie q̄rit pphā (dñe q̄s habitabit in tab.) nūero t merito digne sacra tractādo.

2 Qui ingredit̄ sine macula t opat̄ iusticiā

Hecce vir tutes q̄ cōpetunt vniq̄ habi tate cupi enti in ta naculo tā militantis q̄ triumphā tis ecclēsie.

3 Qui loquif̄ veritatē in corde suo: qui nō egit dolum in lingua sua.

Cui loquaſ veritatē in cor. s. nō solū orebat. s. ex abundātia cordis loquif̄ contra qd̄ dī Isa. xix. Populus bic la. me ho. cor aut̄ e. lon. est a me. Item in corde ut pñs ve niat sermo ad limā q̄ ad lingua: t cor dicit et lingua loq tur nota q̄ est veritas cordis sine duplicitate veritas ois sine falsitate: veritas opis sine vanitate: t b est ois. i. pfecta veritas: te qua Job. xvij. Docebit vos oēm veritatem Quartū est vt sibi t primo nō noceat: vñ subiungit (q̄ nō egit dolū in lingua sua) b est qm̄ aliud est in corde t aliud in ore ad decipiendū primū: vñ ps. In corde corde locū sunt Hier. ix. Sagitta vulneras lingua eoz dolū locuta est t ne videat̄ esse meritorū in negatōe legendū est af firmatiue (qui nō e. tē). i. q̄ ei volūtate dimisit t in b ver su excludit̄ ois duplicitas: b em qd̄ p dī (q̄ loq̄t̄ v. tē) nota psonātia cordis t ois t p b qd̄ dicit scđo q̄ nō egit dolū tē. nota psonātia opis t ois: t sic omnia psonātia Quintū est vt primo nō noceat facto: vñ sequit̄.

4 Nec fecit primo suo malum: t opprobri um nō accepit aduersus primos suos.

Nec fecit px. s. ma. i. habuit volūtate nō faciēdi Isa. lxvij. Bēt̄s vir q̄ nō facit b custodiēs manū suas ne faciat oē malū t nota b̄c primus sicut dicit glo. ois bō. Sertū est vt nō noceat primo audiēdo eius malū vel detra bēdo: vñ subdit̄ (t opprobriū nō accepit aduersus primos suos). i. nō acceptauit illatū a se vel ab alio puer. x. Qui pfect̄ p̄tumeliam insipies est vel nō accepit neq; i corde ad

cogitādū: neq; in ore ad loquēdū nec in aure ad audiēdū
Ad nibilū deductus est in cōspectu eius malignus: timentes aut̄ dñm glorificat.

Supra dicit̄ sex q̄ debet esse in boīe t si sunt fortis erit p̄ inimicū: de q̄ subdit̄ (ad nibilū deduct⁹ est in p̄spectu ei⁹) qui p̄dicta facit (malignus). i. diabolus: malignus em̄ dī a malo igne. i. Job. ii. Scribo vobis iuuenes qm̄ viciſtis malignū: t b est septuā. s. delectio inimici vel (malign⁹) i. mūdus. i. Job. vi. Totus mūdus in maligno posit⁹ est vñq̄ istow deducit̄ (ad nibilū) in p̄spectu viri iusti dyabolus p̄ resistētā Jacobi. iiiij. Resistite dyabolo t fugit a vobis: mūdus p̄ p̄ceptū Pbil. iii. Dia derūmētū feci t arbitror ut sterco: ut xp̄m lucifaciā: vel sic (malignus). i. dyabolus (deduct⁹ est ad nibilū) qm̄ piec⁹ est de padiso t b (in p̄spectu eius). i. ut bō p̄sideraret casum ei⁹ t a cōsiliū sibi caueret. vñ t dicit ei dñs Ezeb. xviiiij. Ecclē te de mōte dei t p̄dicti te ō cherub: p̄tegēs de medio lapide ignitorū eleuatū est cor tuū in decore tuo in terrā. pieci te an faciē regū ut cemērē te vel (malign⁹). i. mūdus (ad nibilū deduct⁹ est in p̄spectu ei⁹) ut bō p̄sideret q̄ trāsit mundus t p̄cupia ei⁹. vñ Naū. iii. Donā te in ereplum t erit ois q̄ viderit te resiliet a te: t dicit vastata est nimue. i. mūdus: vel alr̄ p̄t exponit iūgaf̄ ei q̄ immediate p̄cedit sic (opprobriū nō ac. ad. px. s. i. in p̄spectu ei⁹ malign⁹). i. de tracto: deduct⁹ est ad nibilū q̄ nō audet detra bēz ipso q̄ nō recipit opprobriū dictū de primo suo Prover. xxv. Cenitū aq̄lo dissipat pluviā t facies tristis linguaz detra bēntē Hiero. Si deest adiutor: deest t detractor: vñ (in p̄spectu ei⁹ tē). q̄r in p̄spectu boni viri p̄fundunt̄ mali malefacere: vñ Job dicit. xxix. Videbant me iuuenes t abscondēban̄. Hee septē virtutes p̄ueniūt p̄fectis tres q̄ sequunt̄ cōes sunt p̄fectis t imperfectis (timētēs at dñm) etiā initiaſt̄ supple dñs glificat Eccl. j. Timor dñi glia et glificatio t leticia t corona exultatiōis: iste timor nō facit numerū inf̄ illas decē virtutes: s est comes p̄ singulos gradus eorum. Octauum est canere a piurio: vñ dicit.

Qui iurat̄ primo suo t nō decipit. qui pecuniam suam nō dedit ad usuram: t mune ra sup innocentem nō accepit.

Eb̄i necesse est nec deicerat: vñ sequit̄ t nō decipit Eccl. xxix. Nō decipiat vñusq; p̄imum suū: nō piurabis in noīe meo. Monū est cauere ab usurā de q̄ subdit̄ (q̄ pecunia suā nō dedit ad usurā) Lu. vij. Mutuū date. Ezeb. xviiiij. Si ad usurā nō comodauerit t ampliū nō accepit: supple vita viuet t nō moriet̄ tē. usurā em̄ detestat̄ dñs p̄t mltas cas̄: p̄ma ē q̄r usurā directe op̄ponit̄ charitati. i. Cor. xij. Charitas patiēs est: benigna est: nō q̄rit̄ q̄ sua sūt Job sue. i. Dēm locū quē calceauerit vestigium pedis vñ vob tra dā p̄ pedē significat charitas q̄ facit suū q̄cqd̄ calcat̄: vñ oia facit cōia caritas oia appropiat̄. Scđa cā est q̄r usurā est homicidū Eccl. xxixij. Panis egētū vita pau p̄p̄ ē q̄ defraudat̄ illū bō lagūnū est. Tercia ē q̄r ē furtū t curiale Exo. xx. Nō facit̄ furtū Aug. ibi. furtū ē attre cētō rei alienē iūito dño. Quartā cā ē: q̄r fenerato: p̄p̄ īferno Abac. ii. Dilatauit̄ q̄ īferno īiam suā: t ipse q̄si mors t nō adimblebit̄ t sicut in īferno nulla est redēmptio sic in istis imo peiores sūt īferno t dyabolo: q̄r qm̄ dñs descedēt ad īfernum īfernū t dyabolus reddiderunt ea q̄ mūste detinebāt. s. aias iustor: et usurari qm̄ dñs visitat̄ euz p̄ infirmitatē vel p̄dicationē vel h̄mōi nibil vule reddere vñ Isa. v. Tenebit p̄dā t amplexabit̄ t nō crit̄ q̄ erat. Quintā est q̄r nūq̄ dormit̄ sicut dyabolus. i. Pef. vi. Vigilate in oīonibus q̄r aduer. ve. diabo. tanq̄s leo ru. circu. que. quē deuo. Isa. v. Nō dormitabit neq; dormiet̄ Job. xxix. Et qui me comedit̄ nō dō: miūt. i. usurari dicit paup. Serta est q̄r nūq̄ habet treugas cum dño Iz alia p̄cta aliquā habeat̄. i. Mach. ii. de antiocho dī q̄ cōstituit̄ aduersus eos p̄lin in die sabbatōw: antiochus q̄ interpretat̄ silentū paupat̄ significat fenerato: ē q̄ de paupitate silet hic dñm oī die t hora impugnat incessanter: s cū bō colligēs ligia die sabbati lapidatus fuerit ex p̄cepto dñi.

Usura de tēfāda et p̄p̄ mltā.

Mñ. xv. Quid erit dñsis: crudeliores letia se herode qui dñm die nativitatis dñi cū psequuntur. Septimū ē qz pria est oī iuri diuino **Luc.**v. Date t dabit vobis. Item ptra ria est iuri vli: de quo **Zug.** iudicium diuine peatis est qz qli bet creatura cogit seipam dare. Hēc est ptra iuri natiali. de quo **Dat.**vii. Dia qcūqz vult et fa. vo. bo. t vos ea. fa. il. **O**ctau ē qz sen interficit miām. vñ t feneratoz miām nō bēbit. Nona ratio ē qz est sodomia nature facit em ut granū nō semiat crescat nō mortificat reuiuscet dando duos modios frumenti p trib vel bñoi ptra illō **Ro.**xii. Nisi granū frumenti cadens in terrā mor. s. ip. so. ma. Decima cā est quia feneratores sunt incantatores ea cūt em transmutatēs metallorū siue aliq pessione mal lei. faciunt em de turoensi parisiensi. hi sunt magi pba raonis **Ero.**vii. Qui virgas sine baculos in serpentēs co uerterunt baculo sustentatē homo ita mutuo sustentatē paupes t pupilli: sed usurarij cōvertunt illud in serpentē usure que eos deuorat t interficit. Undecima ratio est qz illas psonas psequunt que deo familiaris sunt ascripte scz pupillōs t viduas. qz dicit p. Pupillū t vid. susce. do minus. **Job.**xxij. dicit feneratoz viduas dimissivacuas t lacertos pupillōs cōminuisti. p hoc circūda. cf. la. t co tur. te for. subita. Duodecima rō est qz sen cōtransit est pe nitētē quā dñs inunctū pmo hoi. **Gen.**iiij. In labore vul tus tui res. p. t. Ipi autē feneratores nō comedunt nisi de sudore alieno. Decima virtus est cauere ab acceptiōe mu nerū. vñ sequit vltio (t munera sup). i. cōprimēdū (inno centē nō ac). **Prouer.**xxij. Munera de sinu. i. occulte im pius accipit puerat semitas iudicij. **Job.**xxij. Ignis. s. cupiditatē in pnti t gehennē in futuro deuorabit taber. eoz qz munera libenter accipiunt. id bonū est excutere manus suas ab omni munere sic dicit **Esa.** xxxij. tandem ex oib predictis concludit ppheta.

Qui facit hec: non mouebitur in eternū. **Q**ui facit Non dicit qz dicit sed qz facit: quia vt dī **Ro.** ii. Non auditores legis iusti sunt apud dñi: sed factores. **Apo.**i. Beat qz audie. t se. verba ppheticā hui (bec). id ē oia pdcita: qz dicit **Jac.**ii. Qui offendit in uno facit ē om niū re (nō mouebit in eternū). i. munqz mouebit sile **Ro.** viij. Nō lauabis mibi pedes in et. mouef qz de statu bo no ad malūvadit sic sc̄i numqz mouent: vñ de ipsis dī occidi pntflecti nequeunt vel sic (qz facit hec) tria. s. pcedētia ultima lñ nō faciat illa septem maiora pcedētia (non mouebit in eternū). i. finaliter: sed qz hec tria pueniet ad il la. vñ. maiora t sic nō mouebit in pnti a fide nec in futuro ab eterna stabilitate. ps. Nō dabis fluctuationē iusto: et tūc erim siles deo apud quē nō est transmutatio. c. **Jac.** i. Tunc implebit illud. i. **Io.**iii. Cū apparet siles ei erimus. Nō qz in p. plura tangit vicia lingue qz alteri mem bri: t hoc ē qz vt br. **Ia.**iii. Lingua est univeritas inquit et in eodez: si quis in lingua non offendit hic pfect est vir. **Ecc.**xiij. Beat qz nō est lapsus verbo ex ore suo.

Psalmus decimusquintus.
Conserua me dñe Titul^o. Tituli inscriptio ipsi dauid pilatus crucifijo xpo titulū scriptis. s. ielus nazaren^o rex iudeorū qd iudevidentes dixerunt noli scribere rex iudeorū: sed qz ipse dixit rex sum iudeorū t pylatus ait: qd scripti scripti: qverbi geminatio regni cri sti confirmationem notauit qd intelligens **Desdras** p spī ritum. Dunc titulum apposuit isti psal. Est autē qdam titulus crequalis. qdam pconialis. quidā triumphalis. ex equalis qui sculpit sup tumulos ad memoriam mortuorū pconialis qui scribit in portis ciuitati ad laude fundato rū. triumphalis qui scribit in arcibus triumphalib^o ad p conū triumphant. t talis est titul^o iste. Christ^o em mor te sua mundū t dyabolūvicit. t est sensus tituli talis (tituli inscriptio). i. cōfirmatio regni xpi signata p illū titulum attribuit ipsi David. i. xpo quotiensqz em hoc. pnomē ipse addit David intelligit nō dauid actualis sed dauid sp̄nalis. Iste p̄ biptitus est. In prima pte xps in se ostendens veram boī naturā petit set suos inter pīcula serua ri. In secunda agit gratias de bonis sibi suisqz collat̄ ibi:

(benedicā dominū) Primo ergo dicit.

Conserua me dñe qm spau in te: dixi dño de^o me es tu. qm bonorū meorū nō egēs

Conserua me. i. simul me cum meis sua **Ro.**viij. Pater serua eos qd dedisti mibi. vel (conserua). i. continue serua: (dñe) o p̄ q potens es. t destruif hic pelagij heresis qui sibi bonū suū attribuebat qz cū xps q caput est eccie. p se orauerit homo carnalis nibil sibi dī attribuere ad qd fac illud. i. **Coz.**iii. Quid habes qd nō accepisti. postea ostē dit triplex meritū. s. spē. cum dicit (qm spau) cōfessiōis cū dicit (dī dño tē.) būlūtāt cū dicit (qm bo. m. nō eg.) q. d. iō (conserua. qm spau in te) nō in me. Est autē spes xpi t spes puri bois. t B multiplex. s. spes venie ex fide mūculoz. spes gratie ex fide pmissiōi. spes glie ex fide man datoz. xpi autē spes fuit scia. fides t spes in xpo similiē nō fuerunt nisi quante ad ea que sōt ex pte corporis. sicut ē incorruptio. et bñoi (dī dño) ecce cōfessio (dī dño) voce et ope (dño) patri. (de^o me. es tu) me dico inquantū bō sū et vere (qm bo. m. nō eg.) sed ego bñi qz bō et mei egem^o bonis tuis: ecce būlūtāt et hoc est p̄ficiātū ratio qz sit de^o. s. f. nullo indiget sed ē p̄ficiātū h̄z illud. **A**c. xvij nō indigens aliquo cū ipē dērītātē boīt et inspirationē et omnia dare vitā istud p̄ficiātū est. qui ei dat vitā dat et moueri et esse et nō econverso. iō dicit **Oyoni.** ipse est subā le bonū ad oī extēndens bonitatē sicut sol lumen nō pre eligens sed p ipsum cō illuminans oīa. sic etiā dī quilibet fidelis orare. o (dñe conserua me). i. cū alijs serua. i. me et alios serua et qz hoc facit orōne suā efficacē. vñ **Greg.** mul tum p̄ces suas valere efficit qui eas p alijs effundit et ali bi apud dñi p̄fecte p̄fecta diluit p̄pria qz pie plāgit aliena vel (conserua). i. cum alijs cōntē serua. qz qui sūt cū alijs facilius seruant et curant qz dñs est cū eis. **Dat.**xxij. vbi sunt duo vel tres cōgregati in no. meo. ibi sū in medio eoz. et hoc videt argumentari **Talo.** **Ecclesiastes.**iiij. me lius est ergo duos esse simul qz vñ. h̄t ei emolumentum societatis sue. si vñ ceciderit ab altero fulcie. ve soli qz si ceciderit non bñ subeante se. vel (conserua). i. me cū ser ua. ita. s. qz ego ad hoc cooperer. i. **Corin.**iiij. dei adiutores sum (qm spau). qz d̄ debes conseruare (qm spau in te) p. In te dñe spau nō confun. in et. **Ecc.**ii. Respice si li nationes homī et scitote: qm null^o spau in eo et cōfusus est. pbatio qd sperau (qz in te dī dño) corde ore ope p̄verā. s. fidē: qz corde credit ad iusticiā. ore autē fit cōfessio ad salutē **Ro.**x. Et fides sine opib mortua est. **Jac.**ii. qd (dī dñe meus es tu) et ex hoc qz ita (dī dño) i. vere credidi sequit (qz sperau) qz fides generat spēm **Heb.**xi. Fides est sperandā rērū substantia. pbatio qz de^o es (qm bo. meo. nō eg.) vt supra expositum est. vñ **Jac.**ii. Dat omni bus astuenter t nō improperat: t qz humor ascēdit a trū co in ramos. et filius dicit esse de patre

Ganctis qui sunt in terra ei. mirificauit omnes voluntates meas in eis.

Chi precedenti versu oravit xps in isto dicit qz bona con tulit ei deus p̄f. s. (cōsvolū. meas miri). i. miras fecit et ōndit. et nota qz mutat psonas a scda in terciā ad signifi

candū in xpo in duas naturas. Mūlte sunt voluntates xpi sed oēs referunt ad duo. s. qz ipse voluit mori p̄ter deli

cta nrā et resurgere p̄ter iustificationes nrās. pōt autē in telligē de qduplici voluntate. Quadruplet ei est de volū

tas: deitatis qz quecumqz voluit fecit qua mirificauit oīa qz

sunt facienda. voluntas resurrectionis est qua voluit mori et resurgere quā mirificauit deo p̄f vñqz ad mortē obedi

endo **Pbil.**ii. ce dum homines sibi obedientes fecit mori p̄tēt et resurgere p̄f am. Voluntas sensualitatis est qz

voluit nō mori. vñ dixit **Mat.**xxij. P̄f si possibile est transe

at a me calix iste quā mirificauit severū boīem cō ostendē

do et infirmitatē nrā se veraciter assumpſisse voluntas

cōpassionis est. qz cōpassus est p̄tōrib. vñ **Luc.**xij. vidēs

ciuitatē fleuit sup illā tē. **Osec.**vi. Nam volui t nō sa

cificū quam mirificauit deus etiā indignis cōpatiendo et quibus mirificauit ōndit dicens (ictis) non iudeis aut

Allegorice

B
Nota de
multipli
ci spe

C
Nota qz ml
te sunt volū
tates in xpo